

‘Migratie is topsport’

DE CORONAMAATREGELEN HEBBEN ZIJN THEATERVOORSTELLING STILGELEGD, MAAR VAN ACHTEROVER LEUNEN IS GEEN SPRAKE. BRIGHT RICHARDS IS AL BEGONNEN AAN HET SCRIPT VOOR ZIJN VOLGENDE PRODUCTIE EN ZIT NET IN EEN FLOW, MAAR MAAKT GRAAG EVEN TIJD OM ZIJN ERVARING MET EN MENING OVER HET NEDERLANDSE INBURGERINGSBELEID TE DELEN.

■ TEKST SANDRA DIJKMAN DULKES BEELD MONIQUE WIJBRANDS

“Wat vluchtelingen nodig hebben, is een netwerk. Ze moeten gezien worden. Bij het inburgeren in Nederland ligt de nadruk heel erg op de taal, maar integratie is meer dan taal. Kijk naar wat deze mensen kunnen en wat ze dit land te bieden hebben.

Als je als vluchteling in Nederland komt, word je niet begeleid door bedrijven, maar door hulpverleners. Je gaat eerst door de juridische molen, moet de taal leren, inburgeren. Het is wachten, wachten, wachten. Eerst op een verblijfsvergunning, daarna op een huis. Je leert niet om zelf de regie te pakken, waardoor je ambitie en motivatie verdwijnen. Natuurlijk is de taal belangrijk, maar bij veel bedrijven wordt geen woord Nederlands gesproken. En de taal kun je nog leren tot je dood. Inburgering moet geen belemmering zijn, maar ondersteuning.

THEATERMAKER BRIGHT RICHARDS

Bright Richards (1969) kwam in 1993 als vluchteling naar Nederland, omdat zijn geboorteland Liberia in burgeroorlog was. Daar was hij een bekend acteur, hier had hij helemaal niks. Maar het is hem gelukt ook in zijn nieuwe thuisland naam te maken in de theaterwereld. Met zijn stichting New Dutch Connection helpt hij jonge asielzoekers hun dromen waar te maken. Hij brengt ze in contact met het bedrijfsleven, onder meer via de Toekomstacademie die hij in twaalf steden heeft opgezet, en met de voorstelling ‘The Bright Side of Life’. Deelnemers worden gekoppeld aan een coach en een maatje. newdutchconnections.nl

Een Chinees bedrijf dat naar Nederland komt, zegt zijn consultants ook niet dat ze eerst de taal moeten leren en inburgeringscursussen moeten volgen. Dat is het punt: wij zien vluchtelingen niet als ondernemers, we zien niet wat ze kunnen. En al snel ziet die vluchteling zichzelf ook niet meer als ondernemer. De overheid moet beseffen: elke vluchteling is trots om belasting te betalen. Help ze daarbij. Geef ze die trots.”

Magisch moment “Ik had het geluk dat ik in het asielzoekerscentrum werd gezien door een van de medewerkers, Gré Zwols. Elke vrijdag organiseerde ik daar een entertainmentprogramma en Gré zei: ‘Ik ken de organisatie van een internationaal festival in Nijmegen, ik ga je introduceren. Misschien kun je er als portier werken.’ Verschillende momenten in mijn leven zijn bepalend geweest. Dit was zo’n magisch moment. Het eerste jaar stond ik bij de deur, het jaar erna mocht ik presenteren.

De eerste keer dat ik hier op het podium stond – in Afrikaanse kleren en op klompen – was ik nog geen jaar in Nederland. Ik dacht: wauw, dat ik het publiek kan boeien terwijl ik de taal en cultuur nog niet goed ken. Dat was fijn. Het gaf me het vertrouwen dat ik mijn oude vak weer kon uitoefenen. Daarna deed ik auditie voor de Toneelschool, maakte films voor de Filmacademie en schreef scenario’s.

‘Ik heb niks bijzonders gedaan’, zei Gré later toen ze bij een voorstelling was, maar door haar kreeg ik een káns. Tegen buddy’s van bedrijven die met onze stichting samenwerken, zeg ik nu: ‘Kijk naar deze vluchteling, kijk naar wat hij kan, kijk in je netwerk, bij wie kun je hem introduceren?’”

Gunfactor “Door corona komen we in een recessie, dat begrijp ik. Maar ook nu gaat het om netwerken. Mensen moeten het jou gunnen. In Nederland is de gunfactor heel belangrijk. Juist nu hebben we mentaliteit, ondernemerschap en innovatie nodig. En als er mensen innovatief zijn, zijn het wel vluchtelingen. Ze hebben die hele reis gemaakt om hier te komen. Ze zijn inventief, creatief, komen overal doorheen en kunnen voor zichzelf zorgen. Migratie is topsport. Kortom: pampers migranten niet, maar bied hun aanmoediging en strategische coaching.” ✨